

ПОЛА ВЕКА МАТУРЕ ПРВЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ УПИСАНЕ У ПЕТОГОДИШЊУ УЧИТЕЉСКУ ШКОЛУ

Прва генерација уписана у петогодишњу Учитељску школу

НЕРАСКИДИВЕ НИТИ ДРУГАРСТВА

Последњег јунског дана испред старе **Учитељске школе (сада ОШ "Братство-јединство")**, одвијао се дирљив сусрет бивших ђака ове школе. Допутовали су из Београда, Новог Сада, Зенице, Вуковара, Сплита, са Брача, из Немачке и других места и земаља, да се поново виде са својим школским друговима.

Прозивка у кабинету географије. Разредни старешина **др Радмило Достанић** дошао је чак из

Америке да би одржао час у свом, и одељењу свог покојног колеге професора **Ерлемана Фрица**. Једва је утишао жагор седамдесетогодишњака: наставника, професора, доктора педагошких наука... Од 60 матураната, присутно их је било 24, а 16, нажалост, није више међу живима. Осталих 20 је "оправдано" изостало са часа. Фотографисање је обављено у горњем делу дворишта, на истом месту где су се некада пре часова водиле жучне расправе и

полемике, читала штампа, понављале лекције и дешавале разне друге згоде и незгоде. Међу присутнима је био и **Гашпар Милер**, који је са овом генерацијом завршио само први разред, јер је силом прилика морао да прекине школовање и оде за Немачку.

У "Слону" од руке до руке, кружио је албум препун фотографија из ђачких дана. Успомене су навирале са пожутелих страница и прохујалих сусрета. Сви

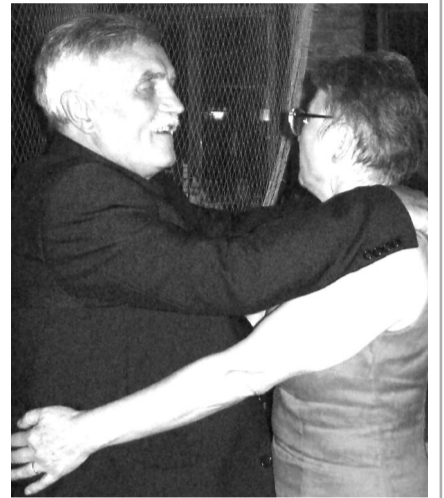
они данас су "окићени" фотографијама унука, па чак и праунука. Запевале су се и неке хорске песме, чуо се и покоји стих, драмски текст, а ређала су се и сећања на упокојене другове и другарице, као и оне који су били спречени да дођу... Све у просветарском духу и на просветарски начин. И на крају – договор. Убудуће ће се сусретати сваке године последње суботе у мају, јер је другарство стечено пре пола века - нераскидиво.

С. Д.

KOLUT: NAKON ČETIRI I PO DECENIJE, SRELI SE DRUGOVI IZ ŠKOLSKE KLUPE

GODINE PROTКANE USPOMENAMA

Davne 1964. godine, **Milka Bubonja - Ratka i Đuro Miljuš**, završili su osmogodišnju školu "Ognjen Prica" u Kolutu. Sedeli su u istoj klupi, delili najbolje trenutke detinjstva,

Đuro Miljuš i Milka Bubonja - Ratka: suze radosnice zbog ponovnog susreta

đačke nestašluke. Po završetku škole životni putevi su ih odveli na različite strane. Đuro odlazi na vojne škole i kao oficir bivše JNA službuje po garnizonima širom Jugoslavije. Milka završava Srednju ekonomsku školu i početkom sedamdesetih odlazi na privremeni rad u SR Nemačku. Prolazile su godine... I Milka i Đuro, međutim, uvek su priželjkivali da se vrate u Kolut. U međuvremenu oboje su otišli i u penziju. Milka napušta Frankfurt i doseljava se u kuću koju je sagradila u Kolutu. Nekako u to vreme i Đuro ostvaruje svoj san. Kupuje staru kuću u Kolutu, renovira je, i za sada sa suprugom i ćerkom provodi svaki vikend u njoj.

U povodu svoga povratka u Kolut, Milka je poželela da okupi svoje školske drugove i drugarice iz 1964. godine. Susret je bio na bezdanskoj Čardi "Pikec" i tu se nakon 45 godina, prvi put sreću školski drugovi iz iste klupe: Đuro Miljuš i Milka Bubonja - Ratka. Topao zagrljaj i suze radosnice. I sećanja koja ni do današnjeg dana nisu izbledela.

Tekst i foto: B. Svilar

ROĐENDANSKO SLAVLJE OSAMDESETOGODIŠNJE FRANCIŠKE DOROTIĆ

TETKI S LJUBAVLJU

Ana i Mihael Dorotić, sestrići **Franciške Dorotić iz Sombora**, odlučili su da tetku iznenade rođendanskom zabavom, i to za njen, ni manje ni više, nego osamdeseti rođendan. Slavlje je u nedelju, 5. jula, organizovano "Kod Čire", a veselju je prisustvovalo oko pedesetak gostiju - Franciškinih prijatelja i rodbine. Njen krug prijatelja je, kako kaže sestričina Ana, daleko veći, ali je restoran prosto bio tesan za sve njih. Čak je i muzika bila "živa".

Franciška Dorotić - Maca, kako je od milja zovu prijatelji i rođaci, rođena je u Somboru gde i danas živi. Zdravlje je dobro služi, još vozi bicikl, krepka je i vitalna starica, koja još uvek kupi kajsije i peče rakiju. S osmehom na licu zakoračila je u devetu deceniju života.

Ij. z.

Franciška Dorotić - Maca u društvu rodbine

OSNOVCI OŠ "22. OKTOBAR" U BAČKOM MONOŠTORU - TRI DECENIJE KASNIJE

GDE JA STADOH, TI PRODUŽI!

Prošlog vikenda 30 godina od završetka Osnovne škole "22. oktobar" u Bačkom Monoštoru, proslavila je generacija 1979, u to vreme generacija uspešnih šahista i atletičara. Danas su oni ponosni roditelji mladih karatista i fudbalera, advokati i pro-

fesori, dobri kuvari, mehaničari, varioci... Većina njih je ostala u svom selu i redovno se viđaju. Bila je to generacija učiteljica Mare i Marice, koje su u to vreme bile u najlepšim godinama života.

V. K.

Jedan od tri razreda nekadašnjih monoštorskih malih maturanata